

Buddha Shakyamuni Teaches on Medicine Buddha

At Vaishali Beneath the Musical Tree

The Medicine Buddha Sutra records that Buddha Shakyamuni was traveling through the provinces and came to Vaishali. There, at the base of the musical tree, he was accompanied by a great community of monks and bodhisattvas, together with gods, nagas, yakshas, gandharvas, humans, and nonhuman beings. The teaching therefore did not take place at Vulture Peak, but at Vaishali.

In that vast assembly, the bodhisattva Manjushri rose from his seat, placed his robe over one shoulder, knelt on his right knee, joined his palms, and addressed the Buddha. He asked Shakyamuni to proclaim the names and former aspirations of the buddhas, so that beings in future times - especially when the Dharma was declining - might receive help and protection.

Buddha Shakyamuni praised Manjushri for making this request out of compassion. He then taught about the thus-gone, worthy, perfect Buddha known as Bhaiṣajyaguruvaiḍūryaprabha, the Medicine Buddha of Lapis Lazuli Light, who dwells in the eastern buddhafield called Pure Lapis Lazuli.

Shakyamuni described the twelve great aspirations that Medicine Buddha made while following the bodhisattva path. These aspirations embrace the illumination of beings, the perfection of their faculties, freedom from wrong paths, the restoration of ethical conduct, relief from illness and disability, protection for the vulnerable, release from harmful views and oppression, nourishment for those who suffer hunger, and the provision of clothing and necessities for those in poverty.

The Buddha taught that hearing, remembering, reciting, and honoring the name of Medicine Buddha creates a powerful connection with these aspirations. The sutra describes benefits for beings afflicted by illness, fear, poverty, misconduct, conflict, and untimely danger. Its deepest purpose is not limited to bodily healing: it directs beings away from causes of suffering and toward ethical conduct, wisdom, compassion, and awakening.

Shakyamuni also explained ways of honoring this teaching: keeping the sutra, making offerings, cultivating a pure and compassionate mind, and recollecting the Medicine Buddha's name. These actions are presented as supports for purification, protection, favorable rebirth, and progress toward unsurpassed awakening.

Thus the Medicine Buddha teaching is given by Buddha Shakyamuni in response to Manjushri's compassionate request. Shakyamuni reveals the name, pure realm, twelve aspirations, and benefits of Medicine Buddha so that beings in difficult future times may find hope, protection, and a path leading beyond suffering. At the end of the discourse, the entire assembly rejoiced and praised what the Buddha had taught.

Source: The Detailed Account of the Previous Aspirations of the Blessed Bhaiṣajyaguruvaiḍūryaprabha, Toh 504, translated by 84000: Translating the Words of the Buddha.

Đức Phật Thích Ca Giảng về Đức Phật Dược Sư

Tại Tỳ-xá-ly Dưới Cây Âm Nhạc

Kinh Dược Sư ghi rằng Đức Phật Thích Ca đang du hành qua các địa phương và đến thành Tỳ-xá-ly, tiếng Phạn là Vaiśālī. Tại đó, dưới Cây Âm Nhạc, Ngài cùng an trú với một đại chúng gồm chư Tỳ-kheo, các vị Bồ-tát, chư thiên, rồng, dạ-xoa, càn-thát-bà, loài người và các chúng sinh không phải loài người. Vì vậy, pháp hội này diễn ra tại Tỳ-xá-ly, không phải tại Núi Linh Thứu.

Giữa đại chúng rộng lớn ấy, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi từ chỗ ngồi đứng dậy, vắt y qua một vai, quỳ gối phải xuống đất, chắp tay và bạch Đức Phật. Ngài thỉnh Đức Phật Thích Ca tuyên thuyết danh hiệu và những đại nguyện thuở trước của chư Phật, để chúng sinh trong đời vị lai - đặc biệt khi Giáo Pháp dần suy vi - có thể nhận được sự trợ giúp và che chở.

Đức Phật Thích Ca tán thán Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi đã phát khởi lời thỉnh cầu này vì lòng bi mẫn. Sau đó, Ngài giảng về Đức Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Đẳng Giác Bhaiṣajyaguruvaideśyaprabha, tức Đức Phật Dược Sư Lưu Ly Quang, đang an trú trong cõi Phật phương Đông mang tên Tịnh Lưu Ly.

Đức Phật Thích Ca trình bày mười hai đại nguyện mà Đức Phật Dược Sư đã phát khi còn hành Bồ-tát đạo. Các đại nguyện ấy bao gồm soi sáng chúng sinh, làm cho các căn được đầy đủ, đưa chúng sinh ra khỏi tà đạo, phục hồi giới hạnh, làm vơi bệnh tật và khuyết tật, che chở người yếu thế, giải thoát khỏi tà kiến và áp bức, nuôi dưỡng người đói khát, cùng cung cấp y phục và những vật cần thiết cho người nghèo khó.

Đức Phật dạy rằng nghe, ghi nhớ, trì niệm và tôn kính danh hiệu Đức Phật Dược Sư sẽ tạo nên mối liên hệ mạnh mẽ với những đại nguyện ấy. Kinh mô tả các lợi ích dành cho những chúng sinh đang chịu bệnh tật, sợ hãi, nghèo khó, phạm giới, xung đột và những hiểm nguy khiến tuổi thọ bị tổn giảm. Mục đích sâu xa không chỉ giới hạn ở việc chữa lành thân thể; giáo pháp còn hướng chúng sinh rời xa nguyên nhân của khổ đau và đi đến giới hạnh, trí tuệ, lòng bi mẫn cùng giác ngộ.

Đức Phật Thích Ca cũng giảng những phương cách tôn kính giáo pháp này: gìn giữ kinh, thực hiện cúng dường, nuôi dưỡng tâm thanh tịnh và bi mẫn, cùng tưởng niệm danh hiệu Đức Phật Dược Sư. Những thiện hạnh ấy được trình bày như các trợ duyên cho sự thanh tịnh hóa, che chở, tái sinh thuận lợi và tiến đến giác ngộ vô thượng.

Như vậy, giáo pháp Dược Sư được Đức Phật Thích Ca tuyên thuyết theo lời thỉnh cầu đầy bi mẫn của Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi. Ngài khai thị danh hiệu, cõi Tịnh Lưu Ly, mười hai đại nguyện và những lợi ích của Đức Phật Dược Sư, để chúng sinh trong đời vị lai khó khăn có thể tìm thấy hy vọng, sự che chở và con đường vượt thoát khổ đau. Khi thời pháp kết thúc, toàn thể đại chúng hoan hỷ và tán thán lời Đức Phật dạy.

Nguồn: The Detailed Account of the Previous Aspirations of the Blessed Bhaiṣajyaguruvaideśyaprabha, Toh 504, bản dịch của 84000: Translating the Words of the Buddha.